

ФАКТИ

Емил Гигов, Пазарджик, 14.06.2014

„Теорията на относителността е шега.“
Ръдърфорд

§ 1. Скоростта на светлината.

1.1. Релативистка хипотеза.

Скоростта на светлината в празно пространство е, инвариантна универсална константа и е, най-голямата възможна скорост.

1.2. Факти.

Скоростта на светлината е променлива. Това е доказано например чрез интерферометъра на Саняк.

В уреда на Майкелсън, няма променлива дистанция. А в уреда на Физо, няма вакуум. Също, експериментът на Де-Ситер е подобен на този на Физо, защото в Космоса няма тотален вакуум.

Галактиката има разрежена атмосфера. Скоростта на светлината в атмосферата е константна, заради ефекта на Физо. Тази атмосфера е еквивалентна на тънко прозрачно фолио, затова в нея няма надлъжна дисперсия на светлината.

Галактичната атмосфера влияе също на ефектите на Брадли, Хъбл, Рубин и др. Освен това, всички атмосфери са сляти в една голяма динамична среда.

§ 2. Скоростта на времето.

2.1. Релативистка хипотеза.

Времето е относително, защото скоростта на светлината е универсална константна. Скоростта на времето в даден часовник (осцилатор), зависи от скоростта на наблюдателя. Когато наблюдателят се движи, времето ще изглежда забавено, независимо дали наблюдателя се отдалечава или се приближава спрямо часовника.

2.2. Факти.

Тази хипотеза погрешно отрича съществуването на бърз ефект на Ръомер и син ефект на Доплер.

Класическата механика е независима от оптиката. Абсолютното механично време се отчита механически. А относителното оптическо време е мираж на механичното време, защото скоростта на светлината е променлива. Затова променливото оптическо време е консервативно, т.е. нехаотично.

При ефекта на Хъбл, визуалната скорост на времето зависи от дистанцията.

§ 3. Енергия и маса.

3.1. Релативистка хипотеза.

Топлината има тегло. Всяка енергия е еквивалентна на маса. Един грам маса съдържа 90 TJ енергия.

3.2. Факти.

Всички експерименти с точни везни показват, че топлината няма тегло.

Горещите вещества се изпаряват, защото топлината намалява привличането между атомите и телата.

Ускорените частици имат по-малка Лоренцова сила, т.е. те имат по-малко тегло.

§ 4. Инертност и тегло.

4.1. Релативистка хипотеза.

Инертност и тегло са едно и също нещо. Инерционното ускорително движение е, еквивалентно на гравитационното теглово стоене. Също така, инерционното безтегловно стоене е, еквивалентно на гравитационното безтегловно ускорително движение.

4.2. Факти.

Тази хипотеза е невъзможна, защото отрича съществуването на гравитационни приливни сили и променливи ускорения.

Вертикалната гравитационна приливна сила, създава вертикално диференциално тегло. Две еднакви маси, стоящи на различни височини, имат различни тегла.

Също така, вертикалната гравитационна приливна сила, създава и вертикално диференциално ускорение. Две еднакви маси, падащи от различни височини, имат различни ускорения и се раздалечават постоянно.

Хоризонталната гравитационна приливна сила, създава хоризонтално диференциално ускорение. Две различни маси, падащи от еднакви височини, имат различни ускорения. По-тежката маса пада с по-голяма относителна скорост. Относителното гравитационно ускорение зависи от стойностите на масите, защото техния общ център на тежестта е статичен.

Светлината не се привлича от гравитационно поле, защото то създава светлина. По-масивните звезди светят по-силно. Освен това, звездите имат атмосфери, които изкривява светлинните лъчи, като лещи.

Има разлики между ракета и планета. Ракетите са леки и нестабилни. Съответно, когато в една равномерно ускоряваща се ракета, има някакво движещо се махало, тогава цялата ракета се клати и криволичи. Но това е практически невъзможно върху една стояща гравитационна планета.

Всеки жироскоп доказва, че инерционната центробежна сила не е гравитационно тегло.

Инертността и теглото са, две различни относителни свойства на абсолютната маса. А полето е продължение на масата и също е абсолютно.